

Na smrt utrujen se je Francek že zgodaj zjutraj privlekel k svetemu Križu. Daleč na vzhodu se je svitalo. Francek se je zgrudil pred cerkveni prag.

»Jezus je rešen!« jim je dejal, ko so ga dvignili. »Na prsih ga nosim. Gospod vam pošilja svoj blagoslov...«

Omahnil je v kri, ki je pordečila mrzli kamen.

Pri sv. Križu so pokopali mučenca.

Tam na Dolenjskem nekje je bilo, tam, kjer danes umirajo z veselim obrazom in s ponosom v srcu...

Stane Bračko

Domobrančev novoletni sonet

Nasméjal sem se klicem tvojih papagajev,
naljubil se lepote tvojih ustnic,
vsegà življenja vrata snel s tečajev,
razvriskan v zvoku godčevskih predpustnic.

Zdaj sem v korak spremenil hoje lahne,
ogrnil s suknjo se vojaških barv,
naperil bajonet, ki smrt zamahne,
slovo bom dal neskrbnostim in čaru

ljubezenskih samot, dokler se domovina
ne nasmehlja kot ljubica šestnajstih let.
Prešel bom rojstni kraj, odšel bom v svet

pojoč koračnice, da zazveni sinjina
drgetajočega neba in vstane rod moj spet
in znova zadehti v oživiljen cvet.